



Μη λογοτεχνικό

1η Δραστηριότητα

- A1. α) Σ
β) Λ
γ) Λ
δ) Λ

A2. Ο τίτλος του κειμένου είναι συνυποδηλωτικός και παραπέμπει στην ιστορική εξέλιξη του ανθρώπου «Πριν από 70.000 χρόνια... της Αφρικής». Ο άνθρωπος από ασήμαντο ζώο μεταμορφώνεται σταδιακά σε θεό κυριαρχώντας στον κόσμο, ικανός να δημιουργήσει αλλά και να καταστρέψει. «Στις χιλιετίες που ακολούθησαν... καταστροφής». Παρά την τεχνολογική πρόοδο και την ισχυροποίηση του, λειτουργεί ανεύθυνα χωρίς να λογοδοτεί για τις πράξεις του. «Αυτοδημιούργητοι θεοί... σε κανέναν». Επομένως υποκινούμενος από την απληστία του απειλεί το φυσικό περιβάλλον. «Υπάρχει τίποτα πιο επικίνδυνο... τι θέλουν;».

2η Δραστηριότητα

- A3. μεταφορικός τίτλος: «Ο άνθρωπος, απειλητικός και άπληστος θεός»
κυριολεκτικός τίτλος: «Η κυριαρχία του ανθρώπου στο οικοσύστημα»
- A4. α) μεταμορφώθηκε=μεταβλήθηκε, μετατράπηκε
β) απέραντη= τεράστια
γ) πρόοδο= εξέλιξη

3η Δραστηριότητα

A5.

Ηράκλειο, 07 Ιουνίου 2018

Προς τον καθηγητή Harari

Αξιότιμε κύριε καθηγητά,

Πρόλογος:

Η ιστορία της ανθρωπότητας βρίθει από θριάμβους και πανωλεθρίες. Αξιοποιώντας τις δυνατότητες μας καταφέραμε να διανύσουμε μια μεγάλη απόσταση της βιολογικής ύπαρξης στην αυτονομία του νοήμονος όντος. Η αποτίμηση, όμως, αυτής της εξέλιξης αποτέλεσε και την κατάρα για την ανθρωπότητα σε πολλές περιπτώσεις. Ο άνθρωπος ένωσε

υπερ-άνθρωπος, απώλεσε κάθε ίχνος ταπεινότητας και απέκτησε την αίσθηση της παντοδυναμίας. Αδιαφορεί, λοιπόν, για τις υπόλοιπες εκφάνσεις της ζωής στον πλανήτη και με την υπερφίαλη στάση του καθίσταται υπεύθυνος για την καταστροφή που ελλοχεύει.

Κυρίως θέμα:

- Ο άνθρωπος οπλισμένος με παντοδυναμία γίνεται πιο σκληρός από τα ζώα, αποκτηνώνεται.
- Αποκτά αλαζονεία, υπεροπτική διάθεση.
- Αδιαφορεί για το φυσικό περιβάλλον και για τα ζώα που κατοικούν στον πλανήτη.
- Είναι πρόθυμος να εκμεταλλευτεί τη φύση και τα ζώα όχι για την επιβίωσή του, αλλά για την ικανοποίηση πρόσκαιρων και ασήμαντων αναγκών που επιβάλλει το πρότυπο του υπερκαταναλωτισμού. (Παραδείγματα συμπεριφοράς του ανθρώπου στα ζώα και στο οικοσύστημα: υπερεξάντληση φυσικών πόρων, μόλυνση εδάφους, αέρα και υδάτων, επέκταση αστικών πόλεων, καταστροφή δασών με αποτέλεσμα την εξαφάνιση ειδών και οικοσυστημάτων, λαθροθηρία, υπεραλίευση, βασανισμός ζώων και αύξηση αδέσποτων.)
- Απαισιοδοξία για το μέλλον του πλανήτη, εφόσον δε γίνεται σεβαστή κάθε μορφή ζωής.
- Απογοήτευση για τον άνθρωπο, που ενώ διαθέτει ικανότητες για ύψιστα κατορθώματα, επιλέγει να διαθέσει τις πνευματικές του δυνάμεις για να απεργαστεί την καταστροφή.
- Φόβος, καθώς η διατάραξη της λεπτής ισορροπίας στο οικοσύστημα τελικά απειλεί την ποιότητα ζωής και την επιβίωση του ίδιου του ανθρώπου.

Επίλογος

Το φυσικό περιβάλλον αποτελεί «το σπίτι» του ανθρώπου, τον χώρο για να υπάρξει, να επιβιώσει και να αναπτύξει όλες τις δραστηριότητες του. Αποτελεί, επομένως, επιτακτική ανάγκη η προστασία του και η επίτευξη αρμονικής σχέσης του με τον άνθρωπο. Είναι χρέος, λοιπόν, η λήψη άμεσων και αποτελεσματικών μέτρων καθώς και η καλλιέργεια περιβαλλοντικής συνείδησης τόσο από το κράτος, όσο και από τους φορείς αγωγής.

Με εκτίμηση

Λογοτεχνικό κείμενο

1η Δραστηριότητα

B1.

1. Β
2. Γ
3. Β
4. Β
5. Α
6. Β

B2. Ο αφηγητής ήρωας διηγείται τη συνάντησή του με ένα ζώο αδέσποτο περιγράφοντας την καθαρή μορφή του και το στιλπνό τρίχωμά του. Το ζώο με χαρούμενη και παιχνιδιάρικη διάθεση συνοδεύει τον περαστικό τρέχοντας γύρω του. Δείχνει εμπιστοσύνη στον άνθρωπο παρακολουθώντας τον επίμονα. Αισθάνεται αισιοδοξία και αναζητά συντροφικότητα και στοργή από τον άνθρωπο. Προσδοκά ανταπόκριση και απογοητεύεται, όταν ο περαστικός δεν ικανοποιεί την επιθυμία του αυτή.

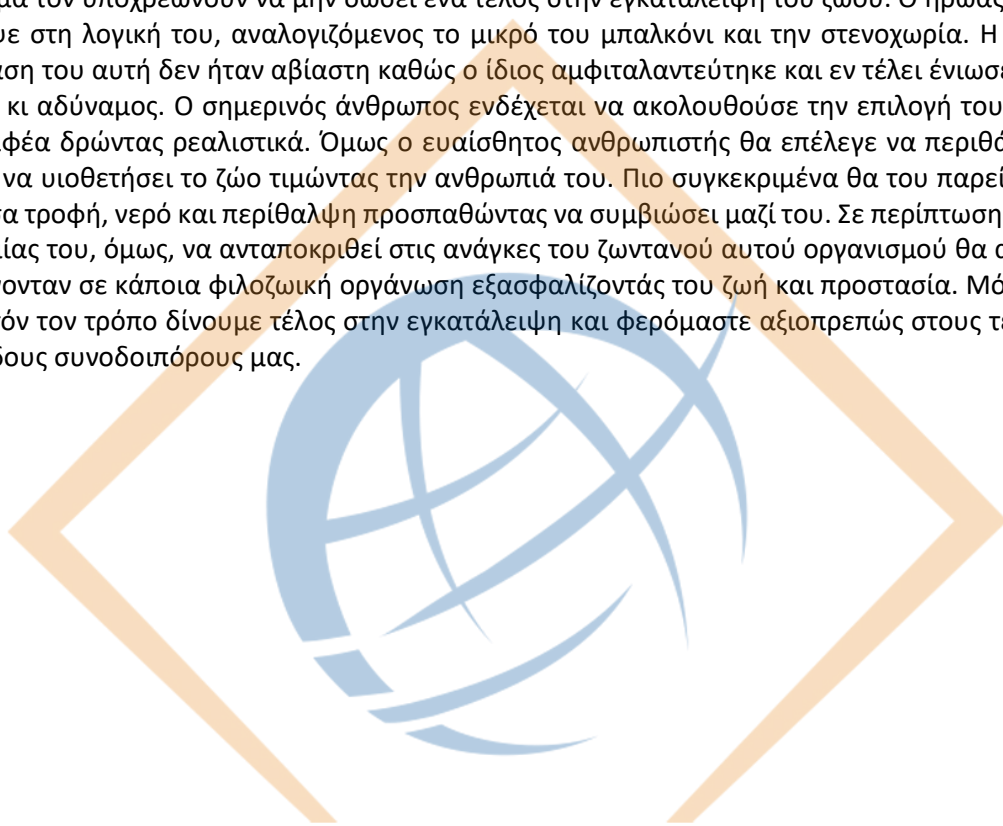
2η Δραστηριότητα

B3. «μια ραγισματιά αμφιβολίας»: Με τη μεταφορά ο συγγραφέας πετυχαίνει τη ζωντάνια και την παραστατικότητα. Προσδίδει γλαφυρότητα στο ύφος του και έμφαση στο αίσθημα αμφιβολίας κι απογοήτευσης του ζώου.

B4. Στο πλαίσιο ενός εσωτερικού μονολόγου η ερωτηματική πρόταση εκφράζει τον προσωπικό προβληματισμό του ήρωα, την αδυναμία του να αναλάβει την ευθύνη του ζώου. Ο περιορισμένος χώρος που διαθέτει στο αστικό του διαμέρισμα δεν του επιτρέπει να υιοθετήσει το ζώο. Ο ήρωας αυτοχαρακτηρίζεται δειλός, θλίβεται που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις προσδοκίες του ζώου και αισθάνεται ανεπαρκής απέναντι στην αξιοπρέπεια που επιδεικνύει το ζώο.

3η Δραστηριότητα

B5. Ο ήρωας αδύναμος ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του ζώου επιλέγει να το αφήσει στο πεζοδρόμιο. Φαίνεται να ήταν γι' αυτόν μια δύσκολη επιλογή, καθώς συμπάθησε το ζώο κι επιθυμούσε τη συντροφιά του. Ωστόσο, οι συνθήκες διαβίωσης σ' ένα αστικό διαμέρισμα τον υποχρεώνουν να μην δώσει ένα τέλος στην εγκατάλειψη του ζώου. Ο ήρωας υπέκυψε στη λογική του, αναλογιζόμενος το μικρό του μπαλκόνι και την στενοχωρία. Η αντίδραση του αυτή δεν ήταν αβίαστη καθώς ο ίδιος αμφιταλαντεύτηκε και εν τέλει ένωσε δειλός κι αδύναμος. Ο σημερινός άνθρωπος ενδέχεται να ακολουθούσε την επιλογή του συγγραφέα δρώντας ρεαλιστικά. Όμως ο ευαίσθητος ανθρωπιστής θα επέλεγε να περιθάψει και να υιοθετήσει το ζώο τιμώντας την ανθρωπιά του. Πιο συγκεκριμένα θα του παρείχε άμεσα τροφή, νερό και περιθαλψη προσπαθώντας να συμβιώσει μαζί του. Σε περίπτωση αδυναμίας του, όμως, να ανταποκριθεί στις ανάγκες του ζωντανού αυτού οργανισμού θα απευθύνονταν σε κάποια φιλοζωική οργάνωση εξασφαλίζοντάς του ζωή και προστασία. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο δίνουμε τέλος στην εγκατάλειψη και φερόμαστε αξιοπρεπώς στους τετράποδους συνοδοιπόρους μας.



ΟΡΟΣΗΜΟ